

færdeles vel tilfreds med ham, hvad jo ogsaa tilstrækkelig turde fremgaa deraf, at man i 18 Aar har ladet ham være Formand ved Etablisementet, vil et billigt Hensyn dog vanskeligt tilstede, at man med saa kort Varsel afskediger en saadan Mand. — S. Betragtning af disse Forhold vil jeg derfor tillade mig at tro, at hvad Andrageren under disse Omstændigheder haardt trænger til, og hvorpaa han dog sikkert har et billigt Krav, nemlig en Understøttelse, vilde være den bedste Maade at ende denne Sag paa, og jeg skal derfor paa Udvalgets Begne anbefale Thinget paaany at henvise dette Andragende til Krigsministeren. — Indstillingen under Nr. 9 er fremkommen fra et Mindretal i Udvalget, og da jeg ikke hører til dette Mindretal, skal jeg opfætte at udtale mig derom, indtil der fra anden Side er fremkommet Motivering af denne Indstilling. Endnu skal jeg, inden jeg slutter, kun omtale en Indstilling fra Udvalgets Flertal under Nr. 1. Den angaar et Andragende fra Jens Andersen af Bredballe, som Udvalgets Flertal foreslaar henvist til Finansministeren. Det vil ses af Betænkningen, at paa et tidligere Stadium af denne Sag havde Udvalget ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at henvise dette Andragende, som gaar ud paa, at den Understøttelse, der tidligere havde været tilstaaet Andrageren som Invalid, men som var bleven ham fratagen senest i 1869, atter maatte blive tillagt ham. Udvalget havde tidligere, efter hvad der den Gang forelaa, ikke fundet, at der var tilvebragt nogen Sandsynlighed for, at Mandens Tilstand ikke virkelig havde bedret sig saaledes, at der jo for Invalidbestyrelsen havde været Foie til at fratage ham den i sin Tid indrømmede Understøttelse; men efter hvad der senere er fremkommet fra Andrageren, som blandt andet har tilstillet Udvalget en Lægeattest — af hvis Indhold jeg blot skal fremhæve, at den gaar ud paa, at Andragerens ene Ben, som Følge af det Saar, han i 1849 har faaet, er betydelig svagere og mindre end det andet, og at som Følge heraf Andragerens Erhvervsdygtighed er en Del formindsket — har Udvalget dog troet, at der burde gives Invalidbestyrelsen Anledning til paaany noisagtig at lade denne Mands Tilstand under-

søge, idet det for forventes, at, hvis det da skulde vise sig, at hans Erhvervsdygtighed virkelig som Følge af Saaret i nogen væsentlig Grad er formindsket, den Invalidforsørgelse, som en Gang er bleven ham tilstaaet, da atter maa blive ham bevilget. Jeg skal derfor paa Flertallets Begne anbefale Thinget at henvise ogsaa dette Andragende til Ministeren. — Om det Andragingsforslag, der ere stillede af ærede Medlemmer her i Thinget, skal jeg ikke for Tiden udtale mig paa Udvalgets Begne, idet jeg først vil afvente den nærmere Motivering fra de ærede Forslagsstilleres Side.

Winther. Jeg har tilladt mig at stille et Forslag om, at Andragendet fra forhenværende Bøssemagerpensionist S. S. Svendsen henvises til Krigsministeren. Om dette Andragende bemærker Udvalget, at der flere Gange tidligere har foreligget Andragende fra samme Mand angaaende en saadan Understøttelse eller Pension, hvortil han tror sig berettiget; men da det for ikke har opnaaet at blive henvist til Krigsministeren, har man heller ikke nu kunnet gaa ind derpaa. Jeg vil tillade mig at bemærke, at jeg tror, at Grunden til, at denne Mand ikke er kommen i Betragtning, alene ligger dert, at han ikke har været i Stand til fuldstændig klart at fremstille sin Sag. Det er en Ting, som ikke er saa let for en Mand af hans Bessaffenhed, og hvad mig angaar, skulde jeg, hvis Andragendet i Aar havde været overleveret mig til Indbringelse her i Thinget, have forsøgt at bringe Klarhed i Sagen; det har imidlertid ikke været overgivet til mig, men er umiddelbart overgivet til Finansudvalget, og altsaa har jeg ikke noget Ansvar med Hensyn til, at Sagen ikke hidtil ligger klarere for. Jeg vil imidlertid nu tillade mig at give nogle Oplysninger, hvoraf det forekommer mig, at fremgaa, at denne Mand lieder en formelt Uret ved ikke at have faaet nogen Pension bevilget. Det forholder sig saaledes, at han i en yngre Alder arbejdede hos sin Fader som Bøssemagerpensionist ved 3die Støgetorps i Nyborg, men i 1848 søgte han at faae Ansættelse ved Arsenalen i Kjøbenhavn, og dette blev ifølge en Skrivelse, som foreligger, indrømmet ham, der blev heri opstillet Forslag